

שבת
 שלום

פרשת שלח

על הדומה והשונה שבין הפרשה לבין ההפטר ביהושע (בי, אי-כ"ד):
 "וַיִּשְׁלַח יְהוָה בֶּן נוּן מִן הַשְּׂטִיִּים שְׁנַיִם אַנְשִׁים מְרַגְלִים חָרָשׁ..".

ההפטר מתחילה בסיפור כמעט זהה ובמילים דומות מאד לאלו של הפרשה:
 "וידבר ה'.. שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען.." (במדבר י"ג א'). אולם, קיימים כמה הבדלים
 בולטים במספר הנשלחים ובבחירתם.

בתורה, נשלחים נציגי כל השבטים והם ננקבים בשמותיהם. ואילו יהושע מסתפק רק בשניים
 ושמותיהם אינם מוזכרים. שליחת המרגלים בימי משה היתה מפורסמת וידועה לכל העם
 וביהושע הם נשלחים 'חרש' - בסתר.

(רעיון מתוך "חזון המקרא" – הרב יששכר יעקובסון)

פרשת השבוע – נתנאל ניימן

ימי החול		שבת פרשת שלח	
04:36←04:36	זמן תפילין /טלית	19: 26	הדלקת נרות
6:00	שחרית א'	6:45	שחרית א'
6:45	שחרית ב'	מניין שני מפוצל- לפי שמות משפחה בית כנסת ודשא ליד הפינג-פונג	
09:09	סוף זמן ק"ש	8:30	שחרית ב'
13.15	מנחה גדולה בחדר אוכל	17:15	לימוד הורים וילדים
19: 35	מנחה וערבית	18:00	שיעור בשבת אחה"צ
19:48←19:47	שקיעה	19:00	מנחה 17:40 13:30
20:10	ערבית	20: 24	צאת השבת

אחות תורנית: נטע בן עמי

ויאסו כארץ חמדה [תהלים ק"ו]

פרשת המרגלים מקוממת: איך עם ישראל כפוי טובה מול הנסים שעשה הקב"ה מול עיניהם?

והיום, שוב יושבי הגלות, העדים לתקומת המדינה והנסים הנלוים אליה, מתרצים בדרכים משונות למה אינם עולים ארצה, לארץ המניבה פירות לרוב, ארץ שפורחת ומגדלת בנים ובנות לתפארת, ארץ חמדה, ארץ זבת חלב ודבש. ובמקום זאת, יושבים בין שונאינו, מסתירים את יהדותם מפחד השכנים, ומחכים... עד ש... עד שקורה אסון או שואה.

אחד הגורמים להמשך הישיבה בגלות הוא אורח החיים שסגלו לעצמם. כאשר היתה פה עצמאות, ואפילו חלקית, העם התנהל כמו כל העמים: ממשלה כלשהי שלנו, משטרה שלנו, שופטים ושוטרים שלנו, וכן כל המוסדות הנחוצים לחיי חברה, חיי תורה, עבודת האדמה ומסחר. אך בגלות הדברים האלה הצטמצמו מאד, וחלקם נמחקו כליל מסדר היום של היהודי הגלותי. נשארו אצלו בעיקר המסחר ולימוד התורה. היהודי הפשוט הגיע גם לעתים לבית הכנסת, ששם בכה בגעגועים על אבדן הארץ, על עוונותינו שגרמו לגלות ועל הגאולה שהתמהמה מאד.

בגלות היינו מוגבלים בקיום המצוות: מצוות ארץ ישראל וחקלאות בכלל לא היו בסדר היום. גם לא בניית החברה ומוסדות ציבור מעבר לרמת הקהילה. בודאי לא צבא ומשטרה, ואף מקצועות מסוימים שהיו סגורים בפני היהודי, אם בגלל הגזרה, ואם בגלל תנאי הקבלה [כגון עבודה בשבת וחג].

לכן עסק כל יהודי - לעתים לבדו - בהישרדות אישית. פירוק המסגרת הרחבה של המדינה הביא את היהודים לצמצם גם את לימוד התורה לנושאים המתאימים לתנאי חייהם. במקום לעסוק בהלכות מלכים, הלכות שופטים, הלכות מדינה, הלכות מעשר ושמיטה, עסקו בהלכות נכרים, הלכות "מורידים ולא מעלים", הלכות משתמטים [מצבא וממסים], הלכות הישרדות. קיום חיי היהודי לעתים הסתכם במזער האפשרי או פחות מכך. לא לחנם נהג רב חשוב להעניק לרבנים שהסמיך **לוח שנה**, באמרו 'התשובות לתשעים ותשעה אחוז מן השאלות שתישאל נמצאות שם'. הרי בתי דין לא פעלו ולא היה צורך ללמוד סדר נזיקין. סדר זרעים ממילא איננו בחו"ל, וכן סדר קדשים וסדר טהרות.

וברוך השם, אנחנו כבר פה. כל המוסדות שָבוּ עִמָּנוּ לפעול במדינתנו בארצנו [כן, לא באוגנדה ששם יכלו לכאורה לקיים חיי חברה], ואנחנו בונים את המדינה כפי יִכְלַתְנוּ.

אך כמה דברים לא השתנו. לימוד התורה לרוב מצומצם לאותם נושאים שעסקו בהם בגלות. שליטת היהודי בתלמוד נוגע בעיקר למחצית הגלותית: התלמוד הבבלי. אוי לנו ששבנו ארצה כדי ללמוד תורת בבל. בדברי הרב עובדיה יוסף בהקדמה לייביע אומר:

יש להצטער בראותינו כמה מבחירי בחורי ישראל המבלים כל זמנם רק בפלפולים של הבל, מבלי להבחין אם יִפְנוּ דבריהם על פי ההלכה והסברה הישרה, וחבל מאד על כשרונותיהם המזהירים, שהיה אפשר לנצלם לידיעת וליבון הלכות ובעיות אקטואליות, ותחת זאת משקיעים את כל מרצם בפלפולי סרק, המקנים חֲדוֹת נפש בת חלוף, ועליהם ?אות להמליץ, עוזבים חיי עולם ועוסקים בחיי שעה [שבת י].

הגיע הזמן שנחשב מסלול ארץ-ישראלי: נשוב לסדר זרעים [אם לא בקבוץ דתי, אז מי יעשה זאת?], נשוב לתורה שמדגישה את קיום התורה ופחות את הלימוד בעלמא, נשוב לתורה שפחות ממצייאה חומרות בלי סוף, אלא משבחת את הקולות [כגון ירושלמי חגיגה ג א], נשוב לתורה המעלה על נס את עובד האדמה ואת יושבי ארץ ישראל. וזנויח את חשכת הגלות השולטת בתלמוד הבבלי, את העיסוק הבבלי במה שמכנים בימינו 'עידן חדש' [לעומת הירושלמי המעלה את ערך המדע [כגון פסחים ב ד]]. נשוב ללמוד תורה המחייב כל אדם ללמד את בתו תורה [חגיגה א א], ומחייב גם רב להתגייס [סוטה ח י] ומחייב לגמול חסד גם לנכרי [ב"מ ב ה]. נשוב ארצה לא רק פיסיית, אלא גם ברוח.

אִלְיָהוּא

הרהורים אישיים בעקבות התפילה מחוץ לבית הכנסת – גילי זיוון

בעקבות דבריו של הרב אילעאי שפורסמו בעלון שעבר, אני מצרפת הרהורים שלי על יתרונות החוויה של תפילה מחוץ לבית הכנסת בימי הקורונה.

אולי זה לא מקובל להודות בפרהסיה במקומותינו, אבל אני מודה: נהייתי ועדיין אני נהנית מהתפילה במרחבים האלטרנטיביים שיצרנו בימי הקורונה.

בראשית צמחה לה התפילה הביתית. קבלות שבת בהרכב משפחתי מצומצם של ארבעה משתתפים: שני גברים ושתי נשים (אישי ואני, בתי וחתני) היו חוויה מעט מוזרה בתחילה אך מהר מאוד הפכו לחוויה מרגשת, נעימה, שכל הנוכחים שותפים בה. לא היה צורך בחזון ולא בחזנית, המנגינות זרמו להן לפי מצב הרוח המשפחתי. אחד/ת מבני המשפחה מתחילה והשאר מצטרפים... הסלון שהפך למקדש מעט היה מרחב נפלא לתפילותינו.

בשבתות בבקר נהגנו להתפלל תפילת יחיד כל אחד ואחת בזמנו/ה הפנוי. המשכים ישכים והמאחר יאחר. בלי לחץ. מראש קבענו כי את קריאת התורה וההפטרה, ו/או ברכת החדש נגיד ביחד. כך גם נהנינו מברכת האילנות (על פריחת הלימון הריחני מאחורי המרפסת האחורית), מאמירת הלל בפסח, מקריאת שיר השירים בטעמים וכו'. הנינוחות וההתאמה האישית, לצד היחד המשפחתי החגיגי שבחרנו בו בכל שבת וחג מחדש הכניסו את לוח השנה היהודי על שבתותינו וחגינו לתוך המרחב הביתי.

לא הייתה מחיצה ולא חלוקת תפקידים מראש, הייתה תפילה של משפחה שלא פעם העניקה לנו חוויית התחדשות והתרעננות. התפילות השגורות קיבלו טעם נוסף. מבלי משים נדרשנו להחליט החלטות על אופי התפילה כגון, מה יאמר ביחידות ומה במשותף. וכך מצאנו עצמנו מעצבים במשפחה הקטנה של ימי הקורונה את חיי הרוח שלנו. השחרור מהמסגרות הפורמליות הפך את כולם לשותפים. נשים וגברים. אב ובתו. איש ואשתו.

ואז הגיעו המניינים השכונתיים.

בליל הסדר זכינו לראשונה לתפילת ערבית חגיגית – שכונתית! (כשאלו קראוס מוביל בקולו הערב ובליבו הפתוח לכל, ובוקי מארגן ודואג לכל פרט).

נדמה לי שהייתה זו אחת התפילות המרגשות שחוויתי בחיי. המילים המוכרות קיבלו משמעות חדשה בשל ההקשר הרחב בו אנו נמצאים. תפילת "השכיבנו" הדהדה בקרירות הערב. למרות המרחקים בין המתפללים דומה היה שכולנו בלב אחד לוחשים את מילותיה המוכרות של התפילה שהיו לנו לפה בעצם הימים הללו:

"תְּקַנְנוּ בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ" - ואני חשבתי על כל אותן החלטות לא פשוטות, קהילתיות וציבוריות שיש להחליט בימים אלו של חוסר ודאות וחששות...

הַעֲמִידְנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים" נשמע קולו של חזנו ונדמה היה לי שכל מי שנכח במעלה הגבעה חשב על משפחתו וחבריו ואיחל להם בליבו חיים ארוכים וטובים.

"וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב, דָּבָר, וְחָרָב, וְרָעַב וְגִזְוֹן" - הדהדו מילות התפילה העתיקות וקיבלו משמעות קונקרטיה.

אט, אט, קבלות חג ושבט שכונתיות הפכו להיות כמעט דבר שבשגרה. וכך אנו חוזרים לקבלות שבת המקוריות שהיו בהרי הגליל בין מקובלי צפת. קבלת שבת בטבע עם ציוץ הציפורים, יחד עם הרוח המנשבת בעלים. תפילה המתחילה באור ומסתיימת באפלולית...

המחיצות שנפלו הותירו תפילה רעננה. תפילה שאנשי השטיבל לוקחים עליה אחריות. הישיבה המשפחתית (כפי שהרב אילעאי ציין) ללא גדרות ברורים איפה נגמרת עזרת נשים ומתחיל המרחב הגברי, מחזירה להרגשתי משהו חיוני לתפילה שאבד בין מחיצות בית הכנסת.

ריבוי המניינים בבית הכנסת ובשכונות אמנם איננו מעניק את התחושה של "ברוב עם, הדרת מלך", אבל הוא מאפשר לכל אחד/ת לבחור את המקום המתאים לו/ה לתפילה. מציאות זו פותחת מרחב של אחריות אישית ללא פיקוח חברתי ומוסדי. האם ניתן לאחוז בשני הקצוות? או שעם חזרת כל הקהילה לבית כנסת יאבדו כל אותם יתרונות שצינתי?

האם אנו מעוניינים לשמר משהו מהחוויה "הלא-פורמלית" הזו בתוך בית הכנסת הממוסד? ואם כן, כיצד? איך משמרים משהו מהרעננות הזו בחיינו השגרתיים כשנחזור כולנו לבית הכנסת? זהו אתגר לא פשוט בהחלט.

אולי נוכל מידי פעם להכריז בערבי שבת אביביים על קבלות שבת שכונתיות על הדשאים? הנצליח להכניס לתפילות בבית הכנסת משהו מהרוח החופשית הנקייה מרשמיות?

אין לי פתרונות, ואני אף יודעת שלצד כל אלו שמרגישים/ות כמוני יש בודאי גם רבים שאינם שותפים/ות להרגשתי. אלו רק הרהורים ראשוניים, רחוקים מגיבוש וניסוח דרכי פעולה שהרגשתי צורך לשתף בהם.

דברי סרידה

חברי סעד יקרים שלום רב,

בתחילת החודש סיימתי את תפקידי בניהול חד"א.

היה לי נעים מאוד לעבוד בקהילת סעד בשנתיים האחרונות.

שמחתי להכיר אתכם ולהיות שם עבור השמחות של כל אחד. גם בעבודת היום יום נהניתי לתת מענה לצרכים השונים ככל שיכולתי.

בנימה אישית יותר- אני רוצה לומר שראיתי בקיבוץ סעד הרבה ערכים טובים: ערבות הדדית, עזרה לזולת, התגייסות מדהימה למען הקהילה, סובלנות, פתיחות, טוב לב ושמחה. דברים שאינם מובנים מאליו בכל חברה. זה חוזק עצום של הקיבוץ שלכם.

תודה ענקית לבעלי התפקידים שתמכו ועזרו לי לאורך כל התקופה במתן מענה מהיר לכל תקלה שהפציעה: בניה, מוישילה, איילת, יואל, באה, כל צוות הנה"חש, הילה ותומר. בנוסף, חברים שייצעו וגיבו מכל הלב עם רצון טוב. זה ריגש אותי.

לרננה, שהזדמן לי להכיר אותה בחודשים האחרונים, אני מאחלת הצלחה בתפקידה החדש. אני בטוחה שתמלא את התפקיד על הצד הטוב ביותר.

תודה על שנתיים נעימות וטובות בקהילתכם.

נתראה באזור ובשמחות ☺

אופירה

דו"ח קליטה – חלק שני

בין שאר הפעילויות של ו. קליטה בחודש שבט, ארגנו "השתלמות מראיינים". הגענו למסקנה שיש להכשיר אנשים קבועים לראיונות של משפחות המתעניינות בקליטה. כדי לבנות את ההשתלמות, ועדת קליטה ישבה שני ערבים ארוכים עם הילה פורגס כדי לחדד ולדייק מיהו הנקלט הרצוי. פעלנו, לפי חזון סעד ולפי 10 הדברות שהוסכמו לפני כ 10 שנים, בדיונים שהתקיימו בשולחנות עגולים.

לאחר שחידדנו את הנקודות הללו, קיימנו את ההשתלמות עם קבוצת חברים שהביעו נכונות להשתלב בראיונות לזוגות שמעוניינים להגיע לסעד. קבוצה זו מונה את: רותי שליון, עינב גולן, רחלי לנדאו, אפרת ביליה, יניב עקיבא, אסף סוברי, גדי סמואל, ואנוכי. את הערב הובילו בצורה מקצועית ומעשית, הילה פורגס ואוהד גיבל.

תודה רבה להילה שהובילה את המהלך מתחילתו ולאווהד שהצטרף להדרכה לקראת ערב זה ובמהלכו!

באחת מישיבות הוועדה שהיו לאחרונה, המלצנו להנהלת הקהילה להשוות את מעמד בני השכונה למעמד בני סעד בעניין האפשרות לגור כתושבים (כלומר, בעצמאות כלכלית) בסעד 4 שנים לאחר החתונה ולא רק שנתיים, כפי שהוחלט בעבר. אנו רואים את בני תושבי שכונת שקד כבנים שלנו ושמחים על כל בן/בת שמתאימים לאורך חייו, ורוצים לחיות בסעד, לבוא ולגור כאן.

כאמור, ההחלטה טעונה אישור ההנהלה.

כפי שכתבתי בדו"ח הקודם, יש מספר לא קטן של משפחות המעוניינות להתקדם למעמד של חברות. בימים אלה, יש כמה שינויים שנעשים בתחום זה.

א. הצבענו לפני כ 10 שנים שחברות תהיה תלויית מדור, כלומר, חבר ייגש לחברות עם קניית בית. יישמנו את ההחלטה בדרך שבה משפחה משלמת 100 אש"ח, כהבעת רצון לבנות/לקנות בית. וכך זה התנהל. התנהלו כך, בעיקר, כי לא היו עתודות בניה ולא רצינו לעכב את ההצבעה לחברות. זה גרם למצב בו משפחות חיו בדירה שאיננה שייכת להם וללא אופק של בית משלהם. לפני כ 3 שנים החלטנו שמשפחה יכולה לגשת לחברות ולהמשיך לגור בשכירות למשך עד 3 שנים מתחילת חברותה. לאחרונה הועלתה הצעה ע"י תומר, שמשפחה תתקדם לדיון לחברות ותעבור אסיפה, אך אם אין לה בית משלה, חברותה לא תהיה תקפה ולכן, רמת ההתקשרות שלה עם סעד, תהיה על בסיס קהילתי ולא כלכלי. כלומר בעצמאות כלכלית. המשפחה תוכל להיות מעורבת בכל תחום השייך לתחום הקהילתי. במקביל, תבנה בית או תקנה, תוך פרק זמן סביר. כשתכנס לביתה החדש, חברותה תתחיל בפועל. כרגע, האפשרות היא לבנות בית בארץ הצבי. אפשרות נוספת היא לקנות בית בתוך הקבוץ, כפי שיש כמה משפחות שמאוד רוצות לגור, "בתוך המחנה". דא-עקא, תהליך שיוך דירות לא התקדם מזה כמעט כשנה ולא ברור מתי הוא יסתיים.

ב. **תהליך שיוך דירות** - לפני מספר שנים הצבענו על תהליך שיוך דירות. אני מנחשת שכל החברים שמחו על הרעיון שיוכלו להוריש לבניהם, רכוש כלשהו מעמל כפיהם. עם זאת אני מניחה שרוב החברים גם לא יודעים מהי המשמעות המעשית של התהליך ואיך זה משפיע על הקהילה כרגע. מבלי להיכנס לפרטים שחלקם גם לא מוחלטים ולא סגורים, הכיוון שאליו מכוונים היא: סימון בית ליורשים. מכיוון שיש חברים שהלכו לעולמם, ובמקביל ביתם נמכר למשפחות צעירות, יש צורך לשריין להם בתים אחרים. מסיבה זו, הוחלט במוזכירות בספטמבר 2019, להפסיק למכור בתים של הקבוץ. ההחלטה לא עברה אסיפה וכן, היא הייתה תקפה לשנה. כרגע, המצב הוא שאין אפשרות למכור בתים של הקבוץ. לא עברה שרוצה לבנות בית בשכונה החדשה (ארץ הצבי), יוכל בעתיד הנראה לעין, להתנהל כחבר מלא מן

המניין. מי שירצה בית בתוך סעד, יצטרך לחכות עד ששיוך דירות יחול וזה יכול להיות מספר שנים משמעותי.

ג. בלי לנקוט עמדה כלשהיא, אני קוראת לחברי צוות שיוך דירות להשמיע את קולם, להבין כל דבר על המשמעויות וההשלכות שלו, וכן אני קוראת למובילי הצוות, בבוא זמן הדיונים בעניין זה, ליידע, להסביר ולשקף עמדות שונות של התהליך בטרם מתגבשת דרך מוחלטת כלשהיא. לבדוק קבוצים שעברו את התהליך לפני מספר שנים ולבדוק את ההשפעה של התהליך על הקהילה. מי שהגיע בעבר ובהווה לסעד, לא הגיע כדי להשקיע בנדל"ן ולכן עליו (ועלינו) להתייחס לסעד כקהילה קיבוצית ולא כאל יישוב קהילתי.

ד. ובקשה נוספת, ולאז דווקא קשורה רק לקליטה. אנחנו עוברים תהליכים משמעותיים יותר ומשמעותיים פחות. הוועדות עובדות קשה, דנות ושוקלות ובסוף מחליטות החלטות רבות. הציבור בסעד לא מודע לכל מה שקורה ולכן, אני קוראת למובילי הוועדות והצוותים השונים, פרסמו את הכוונות, את המחשבות ואת ההחלטות, דווחו ושקפו לציבור את מה שקורה בחדרי הוועדות. אתם (כולל אותי) שליחי ציבור והציבור צריך לדעת מה קורה ולא רק כשזה מגיע לכלל יישוב ומעשה. הציבור רוצה להיות מעורב, צריכים לתת לו (לנו) את ההזדמנות לכך!

מתוקה לייכטר - בשם ועדת קליטה

הודעה מוועדת תרבות

שריינו את התאריכים:

יום ראשון, י"ג בתמוז, 5/7 - חג המשק, חוגגים יום הולדת לסעד!

יום שלישי, י"ד באב, 4/8 - ערב שירי אהבה לכבוד ט"ו באב.

ניכאם בשמחה!

ליונה רוזנטלר ואכלא המשפחה

מלא טוב לנישואי הנכד רביד, הנט של אפרת וניצן אהירן צב"ל נוצט

איחולים למחות ולנחת!

התייחסות לדוח הקליטה שמפורסם בצלף

בהמשך לדוח הקליטה שמפורסם על ידי מתוקה בעלון, חשבנו לנכון להתייחס לנושאים שהועלו. המזכירות שנבחרה הציבה ביעדיה המרכזיים את קידום תהליך שיוך הדירות. תהליך שיוך הדירות נמצא בממשק ישיר לתהליך הצמיחה הדמוגרפית ונדרש סנכרון בין השניים, על מנת לקדם.

בפברואר 2019 התקיים דיון בצמ"ד בנושא מדיניות הצמיחה: הוצגו תוצרי תהליך הגודל המיטבי שהתקיים במסגרת העבודה על התב"ע החדשה וסוכם להמשיך במודל הקליטה הקיים ובקליטה של כ 4 משפחות בשנה, עד לקיום תהליך ודיון קהילתי. בנוסף נידון השפעת תהליך שיוך הדירות "בחלופת האגודה" שבה בחרה סעד על הקליטה ומכירת בתים - הקצאה למשפחות חדשות. **היות ומסגרת תהליך שיוך הדירות מחייבת (ע"פ רשות מקרקעי ישראל) "זיקה של חבר למגרש" - כל חבר מחוייב שיהיה בעל זכות במגרש, נדרשים משאבי מגרשים ודיוור לצורך הסדרה לחברים קיימים ויורשים לפני "היום הקובע".** ככל שיוותרו "במחשנית" פחות מגרשים ודירות- אופציות, כך יקשה על השלמת המהלך. בהתבסס על זאת, הומלץ לאפשר עצירה במתן הקצאה למגרשים למשפחות חברים למשך שנה, על מנת לסייע לקידום תהליך שיוך הדירות. במקביל, הומלץ לאפשר למועמדים שנמצאים בתהליך להאריך את משך המועמדות לשנה. במרץ 2019 התקיים דיון במזכירות על המלצות צמ"ד והוחלט לאשר את ההמלצות לתקופה של שנה ומתן אפשרות להאריך בעוד שנה.

שיוך דירות- במהלך 2018 החל הצוות את עבודתו ופעל עד יוני 2019. מתוך חשיבה ורצון לקיים תהליך מעמיק, הוחלט למקד את החציון השני של 2019 לצורך השלמת תהליך עדכון מודל אורחות החיים ולא לקיים שני תהליכים מקבילים. בקרב הצוות כי מתגבשות שתי חלופות עקרוניות- **הראשונה** מודל של "מגרשים צרים": השארת החברים בבתי הנוכחים ולמי שיש מגרש הקטן מהסטנדרט וזכויות בנייה נמוכות מהסטנדרט יקבל פיצוי כספי. **השנייה**- סימון מגרש חלופי בעל גודל וזכויות העומדים בסטנדרט לחברים שמיקומם הנוכחי אינו מאפשר זאת. חלופה שלישית- שילוב של שתי החלופות בהתאם לרצון ואישור המשפחות. בתקופה הקרובה צפויה להתחדש פעילות הצוות וזאת כדי להביא לדיון בפני המזכירות והאסיפה עד דצמבר 2020 הצעה הכוללת חלופות ועקרונות ולאחריה תערך הצבעה בקלפי.

בכדי לאפשר הן את המשך תהליך הקליטה והן את תהליך שיוך הדירות, נדרש מתווה- הצעת החלטה: שתוביל את מדיניות הקליטה לחברות ותאפשר בנייה בשכונת "ארץ הצבי" שנמצאת כיום בשלב פיתוח תשתיות, לצד המשך קידום תהליך שיוך הדירות.

בחדש שעבר נידון המתווה בוועדת קליטה ואושר! בימים אלא מוצג למזכירות המתווה: הצעת ההחלטה. לאחר הדיון במזכירות תועבר ההצעה לדיון באסיפה המתוכננת לתחילת אוגוסט 2020, עם סיום תהליך עדכון מודל אורחות החיים. לצד מתווה זה אנו נדרשים לקדם תהליך קהילתי מעמיק שיעסוק ב: מודל הקליטה, פרופיל הנקלטים, קצב הצמיחה לשנים הקרובות וגודל מיטבי ומתוכנן לשנת העבודה 2021.

אנו רואים חשיבות רבה בקידום התהליכים שצוינו, כחלק ממכלול שמעצב ומסדיר את זכויותיהם של החברים הקיימים ומאפשר גם את המשך הצמיחה וההתחדשות של הקיבוץ דרך תהליך הקליטה של משפחות חדשות והמשך מענה לבנייה באמצעות פרויקט "ארץ הצבי".

עדכון: בחירה רכז/ת קליטה: הנהלת הקהילה הקימה צוות איתור שכלל את מיכל אחיטוב, שרה רוזמן ויעל ניר ביחד עם מנהלת מש"א ומנהל הקהילה. הצוות פרסם מכרז וקיים תהליך החל מחודש מרץ לאיתור מועמדים לתפקיד. הצוות נמצא בשלב גיבוש ההמלצות ויצג בפני הנהלת הקהילה ב 23.6 את המלצותיו. לאחר מכן, הנהלת הקהילה תביא בפני האסיפה את ההצעה והמלצתה- לדיון והצבעה.

שבת שלום, **תומר רכטמן וזבולון כלפה**